

Auca de l'Arc adrianenc

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Adrià de Besòs
Alçada: 13

Coordenades:

Latitud: 41.42916
Longitud: 2.21257
UTM Est (X): 434207
UTM Nord (Y): 4586699

Classificació

Número de fitxa: 08194 - 138
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Costumari
Autoria de l'element: Aroca Rivera
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Social
Titularitat: Pública

Fitxes associades:

[Arc Gòtic de Sant Adrià](#)
[Llegenda de l'arc adrianenc](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 16/10/2020 - 02:00
Data de la darrera revisió: dv., 18/06/2021 - 01:00

Descripció

Auca de disset vinyetes repartides en files de tres que expliquen la història de l'arc adrianenc de la manera que segueix: "El segle XIII, al carrer del carne barceloní, / un convent de carmelites calçats es construí. Els Carmelites resaven i treballaven a l'horta / tenien un alt campanar i una gòtica porta. El 1835 va haver nit de gran dol / era un fatídic 25 de juliol. A la plaça de toros corrida va haver / i tan, però, tan dolenta va ser. Que, en sortir el públic enfurismat / a la crema de convents varen cridar. Esperitats, els frares varen fugir / el convent abandonat restà així. El 1838 la Universitat, ja / de Cervera a Barcelona retornà. Els universitaris com no tenien on estudiar / cap el reedificat convent del carne van anar. Durant 33 anys, els estudiants varen passar / sota la gòtica porta, amb els llibres a la mà. Quan la demolició del convent començà / quelcom va passar a Sant Adrià. Un duel a Sant Adrià, en Juli Parellada en tení / del que ben parat, vora can Tondo, en sortí. I agraiit al bon Déu / una gran promesa en feu. La porta del carne abans d'enderrocar-la la traslladaré / i una gran església a la riba del besòs aixecaré. En Juli Parellada va morir / sense dur l'església a bo fi. I així conegueren els adrianencs / un arc-porta entristit i penitent. Aquesta és la història d'un arc solitari i estrany / que des de 1874, per atzar, a Sant Adrià pertany. I acabem, amb gran goig, constatant ja / que l'arc gòtic símbol és de Sant Adrià".

Observacions:

Una auca, és una expressió de la literatura folklòrica tradicional catalana, molt semblant a la literatura de canya i cordill. És també una història escrita en vers o rodolí, ja sigui fictícia o real que va acompanyada d'una vinyeta humorística o satírica. La tradició mana que ha de contenir quaranta vuit vinyetes. A diferència d'un còmic, sempre està representada sobre un únic full i per una sola cara. Malgrat els versos han de respectar una rima la mètrica es relaxa una mica i permet tercets o quartets de rima assonant emprant síl·labes diferents. L'auca més antiga documentada data de la segona meitat del segle XVII (1670) i el seu origen es localitza probablement en el joc de l'auca, una partida d'apostes que era molt popular durant els segles XVII i XVIII que hauria evolucionat durant el segle XIX amb la representació de vinyetes. L'auge de l'auca arriba a les llars on els més grans les llegien als infants. Entrat el segle XX la producció disminueix a favor de la reproducció d'algunes auques més arcaiques i primitives amb animals, jocs d'infantesa, on hi podien col·laborar els dibuixants coneguts i famosos del moment.

Història

Auca promoguda pel Col·lectiu de Dones del Futur de Sant Adrià de Besòs, entitat creada l'any 1995. Una de les seves primeres accions fou aquesta auca. S'emmarcava dins els objectius de conèixer l'entorn immediat de la seva ciutat i els seus "signes d'identitat".

Bibliografia

<http://www.sant-adria.net/la-ciutat/la-nostra-historia/lauca-de-larc-adrianenc-1>

Auca de l'Arc adriànic

El **Sigle III**, al **convent del Corne**, barcelonès, un **convent de Carmelites** califica **es còstres**.

El **Carmelites** **examen i treballen a l'Arca** **fanen un alt campaner i una gòtica porta**.

El **1835** va **haver un de gran del** **era un pàl·lid 25 de Juliol**.

A la **plaza de hores "corridos"** va **haver** **i han, però, han solista va ser...**

Que, en **sortir el públic molt enfurmat** **a la arena de novats, vanen cridar**.

Esperada de **portes vares (grin)** **el convent abandonat restà buit**.

El **1838** la **Universitat**, ja **de Cervera**, a **Barcelona** **retornà**.

El **universitat**, **com no feien on estudiar** **cap el resultat normal del Corne, vanen anar**.

Durats 33 anys, els **estudiants** **vanen passar** **sota la gòtica porta, amb els llibres a la mà**.

Quan la **demolició del convent** **començà** **quelles va passar a Sant Adrià**.

Un **dret a Sant Adrià**, en **Juli Porellada** **en tení** **del que, ben parat, vora Cal Tonda, en sortí**.

I **agraït al Ben Déu** **una gran promesa en feu**.

La **porta del Corne**, **després d'enderrocada a Barcelona** **i una gran església a la vila del Bruc usaconre**.

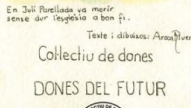
En **Juli Porellada** **va morir** **sense dir feygués a bon fi**.

I **assí** **començaren els adriànic**, **un arc-porta entristit i penitent**.

Aquesta **de la història d'un arc portar i calany** **que des 1834, peraltor, a Sant Adrià pertany**.

Texte i dibuixos: Anna Poma

I **acabem amb gran goig, constatat ja** **que l'Arc gòtic símbol es de Sant Adrià**.

Collectiu de dones
DONES DEL FUTUR

